

ע"פ 2055/14 - פאדי עויסאת, פארס עויסאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2055/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המערערים: 1. פאדי עויסאת
2. פארס עויסאת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 6598-04-12, מיום 11.2.2014, שניתן על ידי כב' השופט ר' כרמל

בשם המערערים: עו"ד בדריה עותמן

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהטיל בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) על המערערים, בת"פ 6598-04-12.

2. ביום 8.9.2013, הרשיע בית המשפט המחוזי את המערערים בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בצירוף סעיפים 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ביום 11.2.2014, גזר בית המשפט המחוזי על עמוד 1

המערער 1 שלוש שנות מאסר לריצוי בפועל, ועל המערער 2 שנתיים מאסר לריצוי בפועל. באותו היום, לבקשת המערערים, עיכב בית המשפט המחוזי את ביצוע עונש המאסר שהושת עליהם, והורה להם להתייצב לריצוי עונשם ביום 18.3.2014.

3. לאחר עיכוב ביצוע עונש המאסר שהורה עליו בית המשפט המחוזי, לא אצה דרכם של המערערים לערער על פסק דינו ולהגיש בקשה לעיכוב ביצוע העונש עד למתן פסק דין בערעור. רק היום, בתאריך בו היו אמורים להתייצב לריצוי עונשם, הגישו ערעור בלתי מנומק על פסק הדין, ובד בבד, בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסרם.

4. נוכח השתהותם של המערערים לבקש את עיכוב ביצוע עונשם, וכמו גם תקופות המאסר הממושכות יחסית שנגזרו עליהם, לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע עונשי המאסר שהשית בית המשפט המחוזי על המערערים.

5. למעלה מן הצורך, אוסיף כי הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי מפורטת ומנומקת כדבעי, ומבוססת בעיקרה על ממצאי עובדה אשר ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהם. לפיכך, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, סבורני כי סיכויי הערעור אינם מבטיחים. נוכח תקופות המאסר שנגזרו על המערערים, הרי שעל פי המבחנים הנקוטים בידינו, אין הצדקה לעיכוב ביצוע העונש (ראו, לעניין זה, ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מד (2) 241 (2000)).

ניתנה היום, ט"ז באדר ב' התשע"ד (18.3.2014).

ש ו פ ט